

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201146
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819201146.3

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, proti žalovaným X. F. E., K.. X.XX.XXXX, O. Y. XXX, XXX XX S.W. V., zastúpený Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151 so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava a X. U. E., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX, XXX XX S. V., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., IČO: 36 856 592, so sídlom Šumavská 3, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, o zaplatenie 24.682,06 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamieťa.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 18.4.2019 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 24.682,06 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 1.071,45 Eur, úrokom z omeškania zo sumy 24.682,06 Eur vo výške 8,00 % ročne od 31.1.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovanými bola dňa 12.5.2008 uzatvorená Zmluva o poskytnutí bezúčelovej hypotéky č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver vo výške 33.193,92 Eur. Lehota splatnosti úveru bola dohodnutá na 20 rokov a žalovaní čerpali úver v plnej výške dňa 14.5.2008. Žalovaní sa dostali niekoľkokrát do omeškania so splácaním splátok, pričom od 24.8.2016 žalovaní prestali úver splácať a nedošlo z ich strany k ďalším úhradám. Z dôvodu vzniku omeškania žalobca kontaktoval žalovaných prostredníctvom telefonátov ako aj zaslaných SMS za účelom úhrady dlžných súm. Taktiež zaslal žalovaným Pokus o zmier zo dňa 23.12.2016, v ktorom žalovaných vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do piatich (5) dní odo dňa doručenia Pokusu o zmier. V predmetnom Pokuse o zmier boli žalovaní žalobcom upovedomení, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, žalobca využije svoje právo požadovať jednorazové splatenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo Zmluvy vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotou splatnosti. Žalovaní ani po zaslaní Pokusu o zmier nezaplatili dlžnú sumu. Následne žalobca zaslal žalovaným Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.1.2017, v ktorej žalobca vyzval žalovaných na vrátenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo Zmluvy. Výzva bola žalovaným doručená dňa 20.1.2017. Žalovaní sa dostali do omeškania s vrátením celého zostatku úveru vyplývajúceho zo Zmluvy vrátane príslušenstva dňa 31.1.2017. Pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy bola k 16.1.2017 tvorená istinou vo výške 24.682,06 Eur, úrokmi vo výške 1.071,45 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 9,27 Eur a poplatkami vo výške 137,13 Eur. Od uvedeného dňa do dnešného dňa, t.j. 15.4.2019, nedošlo zo strany žalovaných k žiadnym úhradám.

2. Súd rozsudkom č.k. 11Csp/52/2019-162 zo dňa 15.6.2020 žalobu zamietol a priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že dňa 15.6.2020 sa na tunajšom súde konalo pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalovaného v 1. rade navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. Súd tu konštatoval, že

predvolanie na predmetné pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 14.5.2020, žalobca sa daného pojednávania nezúčastnil a svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil. V predvolaní zo dňa 6.5.2020 bol žalobca riadne poučený o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd preto s poukazom na § 278 CSP o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

4. Uvedený rozsudok prevzal žalobca dňa 13.7.2020 a dňa 29.7.2020 bol súdu doručený návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 15.6.2020, č.k. 11Csp/52/2019-162.

5. Žalobca návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie odôvodnil tým, že predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené v čase trvania celospoločenských prísnych preventívnych opatrení na zamedzenie šírenia ochorenia COVID-19, kedy takéto prísne bezpečnostné opatrenia boli prijaté aj u žalobcu. Na tento účel najmä obmedzil prítomnosť zamestnancov v sídle žalobcu, nariadil zamestnancom prácu z domu ako aj čerpanie dovolení. Žalobca vyvinul maximálne úsilie na zabezpečenie bezproblémového chodu celej svojej spoločnosti a jednotlivých jej organizačných útvarov. Napriek tomu zásielka s predvolaním na pojednávanie nebola zamestnancami podateľne žalobcu riadne spracovaná a zaslaná na príslušné oddelenie žalobcu, t. j. zamestnancom poverených zastupovať žalobcu v tomto súdnom konaní. Zásielku s predvolaním sa zamestnancom žalobcu podarilo dohľadať až na základe vydaného rozsudku pre zmeškanie. Poukázal na skutočnosť, že žalobca si uplatnil svoje právo na súde riadne a včas, vyjadroval sa ku všetkým výzvam súdu v súdom určených lehotách. V konaní riadne prebehol zákonom predpísaný spôsob vzájomných replík a duplík v zmysle § 167 CSP, ktorý bol zavŕšený v mesiaci 8/2019. Od uvedeného dňa nič nebránilo súdu ďalej konať a nariadiť, či už predbežné prejednanie sporu alebo samotné pojednávanie. Napriek uvedenému súd takmer 9 mesiacov nekonal. Súd až dňa 6.5.2020 vyhotovil predvolanie na pojednávanie, doručené žalobcovi dňa 14.5.2020. Vyhotovil a doručil ho teda v čase, kedy v zmysle § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení zákona č. 92/2020 Z. z. „V čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu

a) súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu,

b) je ochrana zdravia dôvodom na vylúčenie verejnosti z pojednávania, hlavného pojednávania a verejného zasadnutia."

Podľa opatrenia Ministerstva spravodlivosti SR, v rámci ochrany pred COVID-19, pre súdy SR platné od 5. mája 2020 v období mimoriadnej situácie (§ 3 ods. 1 zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov) alebo núdzového stavu (Čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov) a podľa § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii vykonávať najmä pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia:

- vo väzobných veciach v trestných konaniach, rozhodovania o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu, rozhodovania o zmene spôsobu výkonu trestu,

- v konaniach starostlivosti súdu o maloletých (keďže ide o osoby, ktoré sú odkázané výlučne na zásah súdu; samotná mimoriadna situácia/núdzový stav nie je automaticky dôvodom na odročenie/zrušenie pojednávania), a bez ktorých uskutočnenia hrozí nenávratná škoda alebo iný vážny nenávratný následok, pričom konkrétne prípady budú vecou úvahy zákonného sudcu/senátu (napr. spôsobenie ďalších prieťahov, ak ide o súdne konania, v ktorých už boli zbytočné prieťahy konštatované príslušným orgánom a pod.)."

Považuje za nanajvýš nespravodlivé voči stranám sporu, keď sa súd rozhodol nariadiť pojednávanie práve v čase, kedy sa mali vykonávať pojednávania len v absolútne nevyhnutnom rozsahu za účelom minimalizácie šírenia ochorenia COVID-19, keďže vzhľadom na predmet konania nešlo o konanie, ktoré by nezneslo odklad. Situácia ohľadom ochorenia COVID-19 postihla aj žalobcu a mala dopad na fungovanie jeho spoločnosti, kedy musel zaviesť zo dňa na deň prísne bezpečnostné opatrenia v sídle žalobcu, ktoré mali dopad aj na chod podateľne žalobcu, čo spôsobilo, že v danom prípade predvolanie na predmetné pojednávanie nebolo riadne spracované a doručené príslušným pracovníkom žalobcu. Žalobca nemal žiadny dôvod, aby sa nezúčastnil daného pojednávania, jediným dôvodom neúčasti bola chyba spôsobená na strane zamestnancov podateľne žalobcu, čo však považuje vzhľadom na epidemiologickú situáciu za dostatočne ospravedlniteľný dôvod, keďže k nej došlo v čase mimoriadnej situácie s akou sa doposiaľ spoločnosti ako aj súdy v Slovenskej republike nestretli a ktorá predstavovala

enormný zásah do ich každodenného fungovania, pričom nikto nebol a nemohol byť na takúto situáciu náležite vopred pripravení. Je o to viac rozhodne namieste pred vydaním rozsudku pre zmeškanie skúmať, či v priebehu celého doposiaľ vedeného konania bola strana v neprospech, ktorej sa má rozsudok vydať, skutočne procesne pasívna a či takýto postup bude voči nej v konečnom dôsledku spravodlivý. Je totiž rozdiel posudzovať náležitosti tohto efektívneho nástroja v prípade, ak sa jedná o žalovaného, ktorý sa iba svojim obštrukčným konaním in fraudem legis snaží oddialiť rozhodnutie vo veci samej, v porovnaní s prípadom, keď skutočne aktívny žalobca sa iba z nejakého, ním nechceného dôvodu, výnimočne nedostaví na pojednávanie. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 4.6.2019, sp. zn. I. ÚS 233/2019-22. Má za to, že vydaním rozsudku pre zmeškanie bolo porušené právo na spravodlivý proces a žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Žiadal preto, aby súd rozsudok pre zmeškanie zrušil a nariadil nové pojednávanie.

6. Žalovaná v 2. rade sa k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyjadrila v písomnom podaní doručenom súdu dňa 2.10.2020 v ktorom uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný. Uviedla, že žalobca sa odvoláva na jediný dôvod a to na pochybenie zamestnanca podateľne. Má za to, že nejde o ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní bez ohľadu aj na pandémiu koronavírusu. Žalobca je podľa nej spoločnosť so silným personálnym aj finančným zázemím a je nepochybne v jeho možnostiach zabezpečiť si preberanie zásielok. Neexistovala žiadna prekážka pre súd, aby zaslal stranám sporu predvolanie na pojednávanie a aby pojednávanie vykonal dňa 15.6.2020. Aj právny zástupca žalovanej absolvoval v mesiaci jún 2020 viacero pojednávaní v rôznych právnych veciach. Je absurdné argumentovať spôsobom, že vytyčenie pojednávania je nespravodlivé, najmä ak tým argumentuje žalobca, ktorý by mal mať eminentný záujem na čo najskoršom priznaní svojho domnelého nároku. Predmetom sporu je vysoká peňažná suma, žalovaní sú spotrebitelia, ktorí neustále zotrvávajú v právnej neistote ohľadne výsledku sporu, pričom nie je a ani v čase predvolávania na pojednávanie nebol predpoklad, že pandémia koronavírusu má v dohľadnej dobe skončiť. Uvedené sa pretavilo aj praxi súdov, ktoré pojednávania bežne vytyčovali, a to bez ohľadu na predmet konania. Navyše z vyjadrenia samotného žalobcu vyplýva, že dôvodom nedostavenia sa na pojednávanie bola výlučne chyba jeho zamestnancov, nie obavy zo zdravotného rizika (ktoré by žalobca samozrejme mohol prípadne riešiť žiadosťou o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu). Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 04.06.2019 sp. zn. I. ÚS 233/2019 22. Časť citovaná žalobcom predstavuje len všeobecné úvahy Ústavného súdu SR, ktoré pre úplnosť zakomponoval na záver svojho rozhodnutia. Ústavný súd SR okrem iného uviedol: formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. V predmetnom prípade ani nejde o konanie, ktoré trvá dlhšiu dobu (konanie začalo v roku 2019), nekonalo sa viacero pojednávaní, nevykonalo sa ani rozsiahle dokazovanie. Ide o učebnicový príklad uplatnenia zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Pandémia koronavírusu sama o sebe nie je dôvodom pre vylúčenie aplikácie ustanovení CSP o rozsudku pre zmeškanie.

7. Žalovaný v 1. rade sa k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu dňa 6.10.2020 v ktorom uviedol, že podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu, súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu. V zmysle dôvodovej správy k predmetnému zákonu to neznamená, že súdy nesmú uskutočňovať pojednávania. Je vecou úvahy zákonného sudcu, či pojednávanie vytyčí. Žalobca priznal, že jediným dôvodom neúčasti bola chyba spôsobená na strane zamestnancov podateľne žalobcu, ktorí podľa tvrdení žalobcu, zásielku s predmetným predvolaním na pojednávanie riadne nespacovali a nezaslali na príslušné oddelenie žalobcu. Žalobca zodpovedá za prácu svojich zamestnancov a za spôsob, aký si určil na prijímanie zásielok, takže nejde o ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní. Je známe, že banky a teda aj žalobca v čase pandémie, ako jediní podnikatelia, fungovali v riadnom režime bez akýchkoľvek obmedzení, a to nie len vo vzťahu k zamestnancom, ale aj vo vzťahu k svojim klientom, keď pobočky žalobcu boli pre klientov otvorené, a teda je nanajvýš nevhodné, aby žalobca pandémie koronavírusu zneužíval tak ako mu to momentálne vyhovuje. Žalobca je bankou so silným právnickým, personálnym aj finančným zázemím a aj v čase pandémie bolo v jeho možnostiach zabezpečiť si riadne

preberanie zásielok. Súd mohol bez prekážok zaslať stranám sporu predvolanie na pojednávanie. Aj zástupca žalovaného v 1. rade zásielku s predvolaním na pojednávanie riadne spracoval a zaevidoval, a vytýčeného pojednávania sa aj riadne zúčastnil. Žalobcovi nevznikli žiadne prekážky pre ktoré by nemohol svoju neúčasť na pojednávaní riadne ospravedlniť, resp. požiadať súd o odročenie pojednávania. Žalobca si voči žalovaným spotrebiteľom uplatnil pomerne vysokú sumu z ktorej požaduje aj úroky z omeškania, ktorých plynutie sa neprerušilo, a preto v záujme žalovaných ako spotrebiteľov je v prvom rade záujem spor čím skôr ukončiť a odstrániť právnu neistotu ohľadne výsledku sporu, najmä keď žalobca mieni uplatniť výkon záložného práva formou predaja ich obydlia na dobrovoľnej dražbe, čoho zákazu sa žalovaní domáhajú v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12Csp/56/2019. V čase vytýčeného pojednávania 15.6.2020 nebol vyhlásený núdzový stav, pojednávania sa konali. Navyše z vyjadrenia samotného žalobcu vyplýva, že dôvodom nedostavenia sa na pojednávanie bola chyba jeho zamestnancov a nie obavy zo zdravotného rizika, ktoré by žalobca samozrejme mohol prípadne riešiť žiadosťou o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu, teda z obavy zo zdravotného rizika.

8. Podľa § 278 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Podľa § 281 ods. 1 CSP ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

10. Podľa § 281 ods. 2 CSP návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

11. Po oboznámení sa s dôvodmi návrhu žalobcu dospel súd prvej inštancie bez nariadenia pojednávania k záveru, že návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol podaný v zákonnej lehote a oprávnenou osobou. Čo sa týka návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrh žalobcu podľa § 281 ods. 1 CSP považuje za nedôvodný.

12. Splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu súd skúmal a odôvodnil v rozsudku č.k. 11Csp/52/2019-162 zo dňa 15.6.2020, kde v odôvodnení uviedol, že predvolanie na predmetné pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 14.5.2020, žalobca sa daného pojednávania nezúčastnil a svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil. V predvolaní zo dňa 6.5.2020 bol žalobca riadne poučený o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd preto skúmal len existenciu ospravedlniteľného dôvodu na strane žalobcu, pre ktorý zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Z citovaného ustanovenia § 281 ods. 1 CSP vyplýva možnosť pre konajúci súd zrušiť vydaný rozsudok pre zmeškanie, v prípade, že žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Za ospravedlniteľný dôvod možno považovať také závažné prekážky, ktoré žalobcovi bránili v možnosti účasti na pojednávaní resp. ktoré by bránili ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní a požiadať prípadne o odročenie pojednávania na iný termín. Existenciu takéhoto vážneho ospravedlniteľného dôvodu je povinný tvrdiť a preukázať žalobca. Žalobca ako ospravedlniteľný dôvod pre neúčasť resp. neospravedlnenie neúčasti na pojednávaní uviedol, že predvolanie mu bolo síce riadne doručené, avšak pochybením pracovníka podateľne nedošlo k jeho riadnemu zaevidovaniu a prideleniu poverenému zamestnancovi. Rovnako tak poukázal na svoju aktivitu pri procesných úkonoch do konania pojednávania a existenciu mimoriadnej situácie v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, Opatrenie Ministerstva spravodlivosti SR a § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 podľa ktorých súdy majú vykonávať pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu. Súd vo vzťahu k tomuto dôvodu uvádza, že tento dôvod na strane žalobcu nie je možno považovať za ospravedlniteľný dôvod, ktorý by mohol viesť k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca predvolanie na pojednávanie riadne prevzal.

Žalobca neuskutočnil žiadny procesný úkon, ktorým by ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní resp. by požiadal o odročenie pojednávania. Žalobca prítom v samotnom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepopiera, že predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené, avšak chybou zamestnanca podateľne nedošlo k jeho prideleniu príslušnému oddeleniu. Ďalej argumentoval, že v čase prijatých protiepidemiologických opatrení aj na strane žalobcu došlo k obmedzeniu jeho činnosti (práca na doma, čerpanie dovoleniek a pod.). Tento argument považuje súd za neakceptovateľný, nakoľko aj v prípade obmedzenia činnosti súdu (vykonávať pojednávania len v nevyhnutnom rozsahu), ostatné činnosti súdu v zmysle príslušných právnych predpisov, vrátane všetkých služieb pre verejnosť (podateľňa, informačné centrum, pokladňa, vyššie overovanie listín a pod.), pri dodržaní príslušných aktuálnych opatrení a odporúčaní Úradu verejného zdravotníctva a s obmedzeniami z nich vyplývajúcich boli riadne zabezpečené. Podľa opatrenia Ministerstva spravodlivosti SR, v rámci ochrany pred COVID-19, pre súdy SR platné od 2. júna 2020 (pojednávanie bolo vytýčené na 15.6.2020) súdy mali uskutočňovať pojednávania v nevyhnutnom rozsahu v súlade s ustanoveniami § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení zákona č. 92/2020 Z. z., teda s ohľadom na aktuálnu epidemiologickú situáciu riadne uskutočňovať pojednávania (t. j. vo všetkých veciach) a pri ich uskutočnení dodržiavať aktuálne opatrenie Úradu verejného zdravotníctva č. OLP/4085/2020 zo dňa 19. mája 2020. Vzhľadom na existujúcu protiepidemiologickú situáciu súdu nič nebránilo, aby vo veci pojednával. Zo žalobcom tvrdených skutočností teda nevyplýva, že by existovala skutočnosť, ktorá by žalobcovi bránila zúčastniť sa na pojednávaní, resp. ospravedlniť svoju neúčast' resp. požiadať o odročenie pojednávania. Dôvod svojho zmeškania žalobca tiež nijako nepreukázal. Súd má preto za to, že dôvod (pochybenie zamestnanca podateľne žalobcu pri zaevidovaní predvolania na pojednávanie) nie je ospravedlniteľným dôvodom. Žalobcovi bolo predvolanie riadne doručené, o doručení vedel, avšak bez ďalšieho vo veci nekonal, pojednávania sa nezúčastnil, ani sa z tohto neospravedlnil. V čase doručenia predvolania žalobcovi boli už dlhodobo známe protiepidemiologické opatrenia, tieto preto nemožno považovať za okolnosť, ktorá by zabraňovala žalobcovi v účasti na pojednávaní, nešlo o okolnosť, ktorá by na strane žalobcu nastala pred pojednávaním náhle, neočakávane. Predvolanie bolo žalobcovi doručené s dostatočným časovým predstihom. Obdobne konštatuje aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Cdo/184/2009 podľa ktorého „vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodiť, že ospravedlniteľným dôvodom sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane (neboli mu vopred známe), boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnil.“

13. Súd preto dospel k záveru, že nie je dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu a podmienky na vydanie kontumačného rozsudku boli splnené. Žalobca bol riadnym spôsobom poučený o možnosti rozhodnutia sporu rozsudkom pre zmeškanie a musel si byť vedomý následkov nesplnenia svojich povinností. Žalobca nepreukázal existenciu ospravedlniteľného dôvodu, ktorý by bránil jeho účasti na pojednávaní resp. oznámeniu ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní alebo požiadania o odročenie pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. h) C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).